

ZA BOLJŠO PRESKRBO

V žalski občini že dolgo ugotavljajo kako bi končno uredili vprašanje preskrbe pokrošnikov z mesom tako, da bi prenehale delovati klavnice, ki so v prav vseh primerih premajhne in nobena ne zadošča sanitarno-higieničnim in tehničnim predpisom.

Preko tisoč litrov vina so prodali v nekaj dneh

Samo v dneh pred novim letom so v konjski vinski kleti, stočili več kot 10.000 litrov vina v bližnje domače gostilne, nekaj tisoč litrov pa tudi za široko potrošnjo. Ker je bilo večino sodov med 200 in 300 litri, so morali v teh dneh pretočiti in naložiti kakih 40 sodov. Seveda pa so Konjčani in okoliški prebivalci precejšen del teh količin pospravili v prazničnih dneh.

Iz Vitanja

Z novim letom se je iz podjetja »Obrtnik« v Vitanju odvil mizarški obrat, ki zaposluje preko 200 delavcev in se je priključil podjetju LIP v Slov. Konjicah. Iz istega podjetja pa se je osamosvojila prejšnja kovaška delavnica kot samostojno podjetje.

Pred kratkim so imeli na osnovni šoli v Vitanju posebno svečanost. 23. pionirjev VIII. razreda je vstopilo v mladinske vrste. Po slovesnem delu so izvedli mladinci pod vodstvom tov. Kravaričeve kulturni program, starši pa so mladincem pripravili pogostitev. Ob tej priložnosti je delegacija novo sprejetih mladincev obiskala na domu bolno sošolko, ki se svečanosti ni mogla udeležiti.

To je dokaz, da je tudi v Vitanju mladina delovna in marljiva.

Obdaritev najpotrebnejših

Komisijaz a varstvo družine pri Stanovanjski skupnosti Store in terenski odbor RKS Store sta se ob novoletnih praznikih spomnili stark in starčkov, razen tega pa otrok, ki živijo v težkih gmočnih razmerah.

Pred dnevi so pogostili in obdarili 19 socialnih podpirancev iz Stor ter 6 podpirancev iz območja Svetine. Razen tega so obdarili 46 revnih družin z več šolo obveznimi otroki, ki nimajo prave nege in oskrbe bodisi da so starši socialno šibki bodisi da zanemarjajo skrb za otroke.

Pogostitev in obdaritev so omogočili: Železarna Store, Občinski odbor RKS Celje in terenski odbor RKS Store.

Inšpekcijske službe so morale tolenirati poslovanja v takih klavninah, da preskrba pokrošnikov ne bi bila ohranjena.

Najslabše stanje je bilo vsekakor v samem Zalcu, kjer pa so to pereče vprašanje rešili na ta način, da sedaj dovažajo meso iz nekoliko večje klavnice iz Petrovč. Približno tako se je zgodilo tudi za kraje Gomilsko in Tabor, kjer se potrošniki oskrbujejo z mesom iz Vrnskega.

Zaradi tega so se merodajni odločili, naj se vse klavnice ukinejo, preskrbo z mesom pa naj prevzame podjetje »Mesnine« iz Celja. Predstavniki tega podjetja so povedali, da kapacitete njihovih klavničnih prostorov zadoščajo tudi za potrebe mesnic iz žalski občini. Za prevoz mesa pa imajo pripravljen avtomobil-hladilnik. Na ta način bi zaposlene osebe ostale na svojih delovnih mestih, zmanjšali pa bi stroške upravne režije.

Podjetje »Mesnine« iz Celja, ki bo poslovalo v sestavi »Agrokombinata« Zalec bo uredilo prodajne tako, da bodo odgovarjale sanitarno-higieničnim predpisom in da se bo izboljšala preskrba z mesom. Vsa dosejana prodajna mesta za meso ostanejo, po potrebi pa se bo število poslovalnic še povečalo predvsem v Zalcu. Novo podjetje bo pričelo obratovati z novim letom.

K. I.

Še en uspeh v tovarni »KONUS« v Slov. Konjicah

V kratkem bo pri usnjarskem kombinatu »Konus« v Slov. Konjicah pričel obratovati še en del novega oddelka za izdelovanje umetnega usnja. Prvi del je podjetje dalo v pogon že lani v jeseni, medtem pa so v drugem še montirali stroje in druge naprave. S tem se bo precej dvignil dohodek podjetja, novo zaposlitev pa bo dobilo več kot 20 delavcev. Od tega pa ima koristiti tudi občina, saj se bo povečal dohodek in njena gospodarska moč.

10 LET DRUŠTVA UPKOJENCEV V MOZIRJU

Podružnica Društva upokojencev v Mozirju je pred nedavnimi slavila 10. obletnico svojega delovanja. Na slavnosti, ki je bila posvečena tudi 20. obletnici vstaje, je podružnica razvila društveni prapor. Podružnica šteje 185 članov, dejavnost pa je bila ves 10 let zelo pestra. Na slavnosti so osmim upokojencem, starih nad 80 let, podarili skromna darila.

Vaše vestice

En vesel pogreb

Ta naslov v zadnji številki vašega lista v spomin na staro leto 1961 je povzročil, da sem se spomnil veselega, resničnega pogreba, ki se je vršil pred par leti iz Zabukovca na okoliško pokopališče v Grižah.

V samskem domu v Zabukovci je dolga leta stanoval rudniški upokojenec A. B. — Bil je trdozraten samec, v ostalem pa veselega in tovariškega značaja. Naj omenim, da se je kot samec tudi sam bril, zadnjikrat neko poletno nedeljo zjutraj. Čez pol ure potem ga je zadela kap. Ko smo se pogrebi zbrali pri samskem domu, nas je neki rudar-

V celjski železniški čakalnici

Tov. urednik! Ko sem pred dnevi bila na celjski železniški postaji, sem se umaknila pred mrazom v čakalnico. Nemalo pa sem se začudila, ker je bila le-ta prazna. Vprašala sem se, zakaj so ljudje raje zunaj na mrzlem peronu kot pa v ogrevanem prostoru, ki je namenjen njim.

Odgovor na to ni bil težak. V notranjstvi tega prostora je smrdelo tako, da so ljudje čakalnico raje zapustili. Tako sem storila tudi jaz. Obljubila pa sem, preko Vaše rubrike vprašati, kaj mislijo o tem na celjski postaji. Prav gotovo bi bilo vredno peč, ki so jo namestili v čakalnici, popraviti, ali pa zamenjati, saj takšno kot je, pač potnikom ne koristi, temveč celo škoduje.

O. O. Laško

OPOZORILO STARŠEM!

Tov. urednik! Pokopališka cesta, ki pripelje preko Golovca in se s klancem konča na križišču Ceste na Dobravo in Gosposvetsko cesto, je vsako leto pravo sankališče in smučišče.

Ker pa smo tamkajšnji prebivalci bili že mnogokrat priča tesnim srečanjem avtomobilov in vprežnih voz s sankarji in smučarji, se čutim dolžna opozoriti na pretečo nevarnost.

Starši, ki svoje otroke pošljejo na sankanje in smučanje brez nadzorstva, naj le-tem povedo, da na cesti, kjer se odvija vedno večji promet, ni mesto za to zimsko veselje. Golovec je poln vzpetin, kjer se lahko po bregu spustijo mladi športniki brez strahu, da bi prišlo do nesreče.

sostanovalec opozoril, naj se ne čudimo, ker bo rudniška godba igrala ob pogrebu samo vesele, poskočne in da je bila to svoječasno izrečna želja pokojnika. Razumeli samo to željo, saj je bil umrl veseljak in brez sorodnikov.

Vsak človek bo razumel in pritril, kako zelo godba čustveno vpliva, bodisi na veselo ali žalostno plat. No, bil je to res svojevrsten, edinstven pogreb brez kolz, brez žalosti. Vsakdo izmed številnih pogrebcv pa je občutil, da je s svojo udeležbo na pogrebu počastil pokojnega tovarša.

Ob koncu pa je godba na lastno pest in odgovornost še zaigrala ganljivo koračnico, ki je potrjevala naša resnična čustva. In prav je bilo tako! Kajti vsi smo tega odkritosrčnega »čanta« radi imeli.

To pa zares ni prav

Tov. urednik! Prav nič nimamo proti temu, da so mlajši ljudje veseli, da zapojejo, zaigrajo in zaplešejo. Saj smo bili tudi mi v naših mladih letih radi veseli.

Vendar pa mora pri vsem tem po našem mnenju obstajati neka meja. Posebno se, če se zabava priredi v Domu oskrbovancev, kot se je pripetilo pred kratkim v Grmovju, ko je praznovala osebni praznik snažilka doma. Považila je znanca, prijatelje in harmonikarja. Prav nič nismo bili jezni, da so bili veseli, težko pa nam je bilo, da so ob vrisču in hreščanju harmonike pozabili na nas, saj je prezahtevno prisiliti starega, bolehnega človeka, da mora biti buden do ranega jutra. Ali se vam ne zdi, da je tako?

Oskrbovavec doma na Grmovju pri Celju

JE TO ODNOS DO POTROŠNIKA?

Tov. urednik! Ste že kdaj doživeli, da Vam je v trgovini kdo od uslužbencev pričel pometati pod nogami? Meni se je v Laškem pred dnevi zgodilo tako. Moram pa priznati, da mi ni bilo prav nič prijetno, saj sem imela občutek, da sem jaz, kot vse ostale stranke, ki jih je bilo v trgovini še več, uslužbenec tega podjetja odveč. Ker še ni bil čas za zapiranje trgovine menim, da moj občutek ni bil neupravičen.

Kaj mislite o tem vi — laški trgovci? O. O. Laško

Temeljito bodo analizirali dosedanje delo

Na nedavnem sestanku sekretarjev osnovnih organizacij Zveze komunistov občine Mozirje, ki ga je sklical občinski komite ZKS, so največ govorili o nadaljni rasti osnovnih organizacij Zveze komunistov, o idejno-političnem delu osnovnih organizacij in o kadrovskih zadevah. Celotno problematiko so povezali z gradivom III. plenuma CK ZKJ. Ko so tako analizirali dosedanje delo osnovnih organizacij, so ugotovili tudi slabosti. V nekaterih osnov-

nih organizacijah je bilo opaziti, da se še niso prilagodile novim oblikam dela. Premalo so tudi storile za nadaljno rast svojih članov. Pri nekaterih osnovnih organizacijah se opaža tudi premajhna samostojnost, saj so še vedno navajeni čakati direktiv. Na podlagi temeljite razprave so sklenili, da bodo po vseh osnovnih organizacijah v najkrajšem času temeljito analizirali dosedanje delo. Letne konference osnovnih organizacij bodo opravili do 20. februarja.

Ne odlašajte več!

Se danes se odločite in naročite Celjski tednik, ki je najbolj bran časopis v celjskem okraju.

V rubrikah iz naših občin prinaša Celjski tednik najrazličnejše novice iz naših krajev.

Razen tega berete v Celjskem tedniku zanimive reportaže, ertice, intervjuje in poročila iz najrazličnejših področij zlasti pa o domačih krajih, ljudeh in dogodkih.

Letna naročnina je le 800 din.

Zato ne odlašajte več! Odrežite spodnjo naročilnico in nam jo čim prej pošljite, da Vam čim prej začnemo pošiljati naš list.

Uredništvo in uprava
Celjskega tednika

Zaamka
za
15 din

Naročam »CELJSKI TEDNIK«
Pošiljati mi ga začnite takoj —
z dnem
Prilimek in ime
Kraj, ulica, hišna št.
Pošta
Lastnoročni podpis

**Celjski
TEDNIK**
CELJE
P. P. 16

Orehi - Orehi - Orehi - Orehi

Oreh je občutljiv sad. Mislim na oreh, ki ima grenko lupino in sladko jedrce. Med nami pa žive orehi-dvonožci. Ti pa imajo sladko lupino in ko pelin grenak sad. Po debelosti in kakovosti jih razdelimo v mnogo vrst. Vse niti registrirane niso. Nanizal bom le delček iz te ogromne vrste in že v naprej prosim, da mi tisti, ki to krat ne bo na vrsti, ljubeznivo oprostijo.

Naš Tejčič ima avto! Opel Rekord!

Tako je lepega dne odmevalo po vasi in na daleč se je razvedelo, da je Opeharčnikov Tejč kupil avto najmodernejšega tipa. To je bilo sreče v družini! Prišla sta oče in mati, prišli so strici in tete, skratka, zbralo se je bližnje in daljno sorodstvo. To je bilo na sam dan ko je Opeharčnikov Tejč šel nakupovat avto. Vse se je tajalo v sreči, najbolj pa je loputalo srce Tejčevi ženkici. Kako

topolinčka. Pa je ljubka ženka zarohnela: V taki šajtrgi se pa ne bom vozila! In ker je Tejč vnet obževalce ženinih želja, je bil v službi od jutra do večera in še ponoči. Nihče ne ve, kaj je delal, le govorilo se je, da že leto in dan dela nadure in da si na vsak način hoče pripraviti avto.

Glejte, prihaja! je kriknila ženka, ko se je izza ovinka prikazala dolga limuzina. In brž, ko se je iz limuzine pokukal še Tejč, je eden izmed sorodnikov školcenil s fotoaparatom in nastala je prekrasna in nepozabna fotografija. Najprej, tako se spodobi so zalili, nato pa so se zvrstili v elegantnih voznjakh. Kot zadnja se je peljala žena. Ni hotela pokazati razburjenosti radovednim sosedom. Ko pa je končno le sedla poleg moža in je limuzina zdrse-la po cesti med hišami, je visoko dvignila glavo in v mislih mimo dočim dolila poklone. Le s Tejcem ni bilo nekaj v redu. Kaj je z njim?

Ne zastoj! Pa so prišli ti radovedni miljeniki, Tejču nataknilo je klene lisice in hajd na zatožno klopi. In tu so se slišali zadnji odstavki hude obtožbe: Tovariš Opeharčnik Matija, po poklicu strojni ključavničar je okradel podjetje za milijon in pol, pa še druge tatvine — skupaj pet let strogega zapora in povrnitev škode.

In s tem je prve zgodbe konec. Da pa ne bo prehud dolgoč, se ustavimo, za kratko spremembo, ob lepem stanovanjskega mbloku, ki je bil sezidan na podlagi pretirane stanovanjske stiske izklju-

čno za male delovne ljudi, kakor je potrdil in dal blagoslov sam tovariš direktor. Blok je bil narčjen v rekordnem času in začele

so zasedati komisije: v ponedeljek je rekla svojo tudi stanovanjska komisija, v torek komisija, ki jo je določil delavski svet, v sredo se je vmešal upravni odbor, nato pa je bila v direktorjevi pisarni še neuradna konferenca. In rezultat? Ker je prosilo rekordno število navadnih delavskih družin, je bilo na podlagi paragrafa protekije in člena ugleda ter odgovornosti sledeče: da ne bo zamere, se v blok vselijo najozjii sodelavci tovarniškega samoupravljanja in kolegi očeta in žene in sina in hčere, ker se bo s tem potrdil ugled in se jim bo pot pred tremi leti zgrajenega bloka zmanjšala za celih pet sto metrov, kar je spričo pogostih sestankov izredne važnosti.

Tako se je začelo preseljevanje. Nekoč so Zakratju slovan-skih narodov, zdaj uglednih in delavskih družin. V zadnje stanovanje, ki je poprej obsegalo

eno samo stanovanje tovariša OBRATOVODJE, se je zdaj vanj vselilo kar troje družin; same ljubja sreča, da so to pohlevni in mirni ljudje.

Nikar skrbi, da smo strli že vse orehe! Takrat bi se morali pogovarjati noč in dan tako dolgih čvek res ni lepo prenašati. To na mbi hudo zameril inženir Bolehar, zakaj z njim se godijo zares čudne reči. No, se'er pa sam ni niti toliko kriv. Kriva je uprava kmetijskega gospodarstva ali kmetijske zadrage, kriv je ondtni upravni odbor, pa zadrudni svet in vsi tisti, ki so na vsak način hoteli imeti inženirja. Tale naš tovariš Bolehar je res prišel in vsi bili zadovoljni z njim, pa čeprav je nosil le roke na hrbtu ali jih je tlačil v žep. Razumljivo, ker je imel med vsemi najvi-

šjo izobrazbo, seveda z malo prakse, zakaj »hejke« je rad bolj jedel kot gladij, petelinčka raje videl na krožniku ko na proizvodni

tabeli, no, pa se je vseeno ta'e Bolehar zrinil na lep položaj, ki je bil podkrepjen seveda z lepo mesečno plačo. In lepega dne se mu je zazelhalo, da hoče nekam na zapad na specializacijo. Zaradi ugodnih zvez in vez jo je možakar odkuril v Nemčijo, tam delal kot črna živina v železarni v mislih pa je seveda ugotavljal rezultate modernega kmetijstva ali kaj drugega. Mož se je po ne vem kolikih mesecih vrnil ra svoj položaj. In tu skromno opravičilo: pripeljal se je z avtomobilom in v njem je bil cel kup drugin bonitet. In vse bi bilo v redu, da ga lepega dne ni začelo zbadaiti zdaj pod rebrami, zdaj pa v želo-lodu, jetra so mu začela nagajati skratka, tovariš Bolehar je nastopil dolgovozno in širokopočno bolniško dobo. Lepo se redi, vozi z avtomobilom, ne, le za delo ni sposoben. Ima v rokah zdravniški izvid in to je dovolj tehten dokument, da se ga posvetvo ali kmetijska zadruga ne more odkrižati, pa čeprav vsakdo ve, da mu je bolezen dala nemška žile.

Samo trenutek, zdaj pa čisto na kratko. No, se je zgodilo, da tovariš Tainta zasedel nov položaj in kot takega so začeli obmetavati s funkcijami. Tovariš tainta se je brnil, češ ne more in če bi bilo treba na sestanek, poseduje le dvokolo na nožni pogon, to pa je dosti premalo za tolikšno kopico sej in sestankov. Pa so rekli, da mu bodo v takem primeru priskočili na pomoč oni z avtomobilom, le teh pa v kraju krmrgoli. Tov. Tainta je sed-ega pristal, a si je hudirjevo grizel ust-

nice, ko je grdega deževnega dne dobil nadvse strogo povabilo: točno ob 15. uri in to za vsako ceno. Gre namreč za dotacije povameznim organizacijam in društvom. Če ne pridete, dotacije ne bo. Tako se je glasilo to strogo vabilo in naš tovariš Tainta je le al od enega do drugega, naj bi ga kdo hitro zapeljal z avtomobilom. Ali vsakdo izmed njih je bil tako hudo zaposlen, da se je tovarišu v dno srca zasmilil, pa je skočil na kolo, pa gnal in brcal in toliko, da je ves premočen še vjel košček seje in prav tak košček dotacije.

In ko je opravil, se je z denarjem bogate sejnine in po'nik stroškov, ki jih ni bilo, odpravil naravnost v gostilno in se ga tam poštino nakresal. In zakaj? Pozno zvečer so prikolovratili v gostilno vsi, ki jih je prosil za prevoz. Pa je eden moral na p-hano piško na Trojane, drugi se je peljal plesat na Dobrno, tretji je priprl za velenjskega jezera. Tovariš Tainta se je raz'ezil, da je bil ves črn, zahteval telefon in v slušalko zaklical: hej, dopisnik, tovariš Trn!

tudi nef Vse njene prijateljice se vozijo z avtomobilom, pa bi se ona, Tejkova žena ne smela? Tejč se je bil nekoč odločil za